

11. 10. DVADESET I OSMA NEDJELJA KROZ GODINU

Sv. Mise: 8:30 Ždala, 9:45 Gotalovo, 11:00 Gola

12.10. Ponedjeljak Serafin	19:00 Gola: + Damir Salajpal i rod., Sanja Kolesar
13.10. Utorak Eduard	19:00 Gola: + Ana, Kata i Ignac Premec, Magdalena i Ignac Petrović
14.10. Srijeda Kalist	19:00 Ždala: + Andrija i Ivan Pros, Ankica Čikvar i rod., Stjepan Kovačić i rod.
15.10. Četvrtak Terezija Avilska	19:00 Gotalovo: + Viktorija, Ivan i Zdravko Orošić
16.10. Petak Hedviga	19:00 Gola: + Stjepan i Ana Požgaj i rod.
17.10. Subota Ignacije	12:00 Gotalovo: krštenje – Roza Premec 19:00 Gola: + Katica i Franjo Švegović i rod., Nada i Marijan Budaj
18.10. DVADESET I DEVETA NEDJELJA KROZ GODINU	8:30 GOTALOVO: +Zvonko Mihalić 9:45 GOLA: + Katica i Franjo Blažeković, Katica i Ivan Stančer i rod. 11:00 ŽDALA: župna - proštenje

Vjeronauk: Gola - 3.r – u petak, u 11:30 sati, 7.r - četvrtak,
u 13:15 ili 14:00 sati, 8.r – četvrtak, u 14:00 sati.

Ždala – 7. i 8. r – utorak, u 14:30 sati.

**Župe Sveta Tri Kralja - Gola i Presvetog
Trojstva – Ždala
DVADESET I OSMI NEDJELJA KROZ
GODINU – A
11.10.2026.**

EVANĐELJE: Mt 22,1-14

Koga god nađete, pozovite na svadbu.

Čitanje svetog Evanđelja po Mateju

U ono vrijeme: Isus ponovno prozbori svećeničkim glavarima i starješinama naroda u prispodobama: »Kraljevstvo je nebesko kao kad neki kralj pripravi svadbu sinu svomu. Posla slugu da pozovu uzvanike na svadbu. No oni ne htjedoše doći. Opet posla druge slugu govoreći: 'Recite uzvanicima: Evo, objed sam ugotovio. Junci su moji i tovljenici poklani i sve pripravljeno. Dođite na svadbu!' Ali oni ne mareći odoše – jedan na svoju njivu, drugi za svojom trgovinom. Ostali uhvate njegove slugu, zlostave ih i ubiju.

Nato se kralj razgnjevi, posla svoju vojsku i pogubi one ubojice, a grad im spali. Tada kaže slugama: 'Svadba je, evo, pripravljena, ali uzvanici ne bijahu dostojni. Pođite stoga na raskršća i koga god nađete, pozovite na svadbu!' Sluge iziđoše na putove i sabraše sve koje nađoše – i zle i dobre. I svadbena se dvorana napuni gostiju. Kad kralj uđe pogledati goste, spazi ondje čovjeka koji ne bijaše odjeven u svadbeno ruho. Kaže mu: 'Prijetelju, kako si ovamo ušao bez svadbenoga ruha?' A on zanijemi. Tada kralj reče poslužiteljima: 'Svežite mu ruke i noge i bacite ga van u tamu, gdje će biti plač i škrgut zubi.' Doista, mnogo je zvanih, malo izabranih.«

Riječ Gospodnja.

Koga god nađete, pozovite na svadbu

Isusova prispodoba govori o odgovoru koji ljudi daju na Božji poziv za sudjelovanje na njegovoj gozbi. Isus kaže: „Kraljevstvo je nebesko kao kad neki kralj pripravi svadbu sinu svomu. Posla sluge da pozovu uzvanike na svadbu“. Uzvanici predstavljaju židovski narod. Božji se plan prije svega odnosi na taj narod. Bog ga je izabrao i želi ga ispuniti svojim darovima; želi mu dati obilje sreće i zajedništva.

No uzvanici su odbili sudjelovati na gozbi. Stoga kralj uporno i dalje poziva, te šalje druge sluge koji kažu: „Evo, objed sam ugotovio. Junci su moji i tovljenici poklani i sve pripravljeno. Dođite na svadbu!“ Ta Božja upornost očituje njegovu velikodušnost. Uzvanici ponovo ne mare za kraljev poziv. Nevjerojatno je, ali istinito! Bog nam želi dati mnogo darova i radosti, no često preziremo njegove darove, pokazujući više zanimanja za druge stvari. Svatko ide na svoju njivu, za vlastitim poslovima, umjesto da se zanima za Božji plan koji je nešto najbolje. Svatko traži svoje zadovoljstvo u nebitnim stvarima koje nisu dostojne čovjekova srca. Naime, čovjekovo je srce stvoreno za velike stvari i ne može se ograničiti na sebične interese. Uzvanici na kraljev poziv reagiraju upravo neprijateljski i

agresivno: „Ostali uhvate njegove sluge, zlostave ih i ubiju“. To je također nevjerojatno; velikodušan poziv izaziva agresivnost! Uzvanici taj poziv doživljavaju kao oblik bespravnog uplitanja u njihov život.

U tom trenutku kralj mora intervenirati; šalje svoju vojsku kako bi kaznio ubojice. U prispodobi se kaže: „a grad im spali“. Tu imamo početak proročkog navještaja propasti Jeruzalema. Odbijajući Božji poziv, ti su ljudi sebe osudili na propast. U evanđelju Isus kaže Jeruzalemu: „Koliko li puta htjedoh skupiti djecu tvoju kao kvočka piliće pod krila i ne htjedoste! Evo, napuštena vam kuća!“

Zatim dolazi drugi dio prispodobe. Kralj ne odustaje od svojeg velikodušnog plana, zato šalje sluge da pozovu druge ljude koje u početku nije planirao pozvati: „Svadba je, evo, pripravljena, ali uzvanici ne bijahu dostojni. Pođite stoga na raskršća i koga god nađete, pozovite na svadbu!“ Tu se vidi da odbijanje prvih uzvanika kao posljedicu ima proširenje poziva svim ljudima, i onima najsiromašnijima i lišenima baštine. To je anticipirano uobličavanje propovijedanja evanđelja poganima, nakon Isusove smrti i uskrsnuća. Sluge

su okupili sve koje su našli i dvorana se napunila gostima.

Evandjelje nam tada pokazuje uvjet pod kojim poziv treba dostojno prihvatiti. Kralj ulazi pogledati uzvanike, spazi ondje čovjeka koji ne bijaše odjeven u svadbeno ruho. Želimo li sudjelovati na svadbi, moramo biti prikladno obučeni. Kralj je uzvanicima sigurno stavio na raspolaganje svadbeno ruho, no jedan ga je uzvanik odbio obući. Kralj mu kaže: „Prijatelju, kako si ovamo ušao bez svadbenoga ruha?“ Nije odgovorio. Tada kralj naredi poslužiteljima da ga svežu i bace van.

Isus nas tom prispodobom opominje. Božji je poziv velikodušan, nipošto ga ne zaslužujemo; sa sobom nosi dar milosti koja nas čini dostojnima sudjelovanja na gozbi. Moramo prihvatiti ne samo poziv, nego i milost koja nas čini dostojnima. Naime, to je milost koja pročišćava, posvećuje i uistinu nas priprema za sudjelovanje u Božjem zajedništvu radosti i sreće. Ako je odbijemo, poziv se ne može potpuno ostvariti. Nužno ćemo s gozbe biti isključeni, zapravo ćemo se svojim odbijanjem milosti isključiti iz gozbe. Dakle, Božja velikodušnost treba našu suradnju. Bog ne može pročistiti čovjeka koji odbija milost, koji uživa u zlu, koji je neposlušan i ponaša se kao odmetnik. Bogu je

potrebna naša vjernost i poslušnost kako bi mogao ispuniti naše srce.

Molimo Gospodina da nam pomogne uistinu obući svadbeno odijelo milosti. Moramo ga imati kako bismo Isusa mogli primiti u pričesti. Crkva nas podsjeća da ako smo teško sagriješili, prije nego što se pričestimo moramo se očistiti u sakramentu pomirenja, odnosno ispovijedi. Da bismo mogli primiti svu Gospodinovu ljubav, moramo biti u Božjoj milosti.

Tijekom mise možemo postati svjesni te potrebe. No moramo se diviti osobito velikodušnosti Boga koji nas, unatoč tomu što smo nedostojni svadbene gozbe njegova Sina, ne samo poziva, nego nam sakramentom pomirenja pribavlja svadbeno ruho. Tako nam ništa ne nedostaje. Moramo samo poslušno i spremno prihvatiti sve darove koje nam Gospodin daje.

Izvor: *Vatican news*

